

گرهوه که

ئەنۇن شىفوف لەئىنكلېزىيەدە: ئومىد فايىق قەھداغى

شەويىكى ئەنگوستەچاوى پايز بسو، بانك بەرىۋەبەرە پىرەكە لەژورى خويىندەوهەكىدا سەروخوارى دەكىد، يادى كەوتەوە كە چۆن پازدە سال لەوەوبەر لەئىوارەيەكى پايزدا ئاھەنگىكى گىپرابوو، كەلى پىباوى زىرىلى بوبوبو و گفتۈگۈسى سەرنج راكىشىشى تىادا كرابوو، لەنىيواسەكانى دىدا لەمەر سزاي لەسىدارەدان دوابۇون. زۇرىنەي ميوانەكان كە لەنىوانىياندا گەلى رۆژنامەنۇوسو و پىباوى ئاقلىيان تىيدا بسو سزاي مەركىيان بەباش نەدەزانى. ئەم شىيەمى سزازانىان بەكۇن و بەدېھوشتى و نەگونجاو زانىبسو بۇ دەولەتاني كريستانى. بەبۇچۇونى ھەندى لەوان سزازان بەمەرگ پىيويستە لەھەموو شويىنيك بەبەندىكىدىنى هەتا ھەتايى جىڭكاي بىكىرىتەوە. خانە خويىكەيان بانك بەرىۋەبەرەكە، گوتى (من لەگەلتاندا نىيم و ھېچىشيان نەسزى بەمەرگ و نەبەندىكىدىنى هەتا ھەتايى بەباش نازانم، بەلام گەرىيەكىكە بەرلەوهخت بېرىارىدەم سزا بەمەرگ بەدېھوشتانەترو مەۋقاتىتە لەبەندىكىدىنى هەتا ھەتايى. سزاي لەسىدارەدان دەست بەجى پىياو دەكۈزىت، بەلام بەندىكىدىنى هەتا ھەتايى بە ھىۋاشى دەيکۈزىت. كام بکۈزەيان مەۋقاتىتەرن، ئەوهى كە لەچەند خولەكىكى كەمدا دەتكۈزىت يان ئەوهى كە گىيانت لەمەوداي چەند سائىكىدا لىدەكىشىت؟ يەكىك لەميوانەكان تىيىبىنىدا (ھەردووكىيان وەك يەك بەدېھوشتانەن، لەبەرئەوهى ھەردوو ھەمان ئامانجيان ھەيءە، بۇ دەركىشانى گىيانن. دەولەت خودانىيە مافى ئەوهى نىيە كە ئەوه دەربكىشىت كە ناتوانىت كاتى ويسىتى بىكەپىننەتەوە).

لهنیو میوانه کاندا پاریزه ریکی لاوی تیدا بwoo، پیاویکی گهنجی بیست و پینج سالان بwoo، کاتیک لهمه‌ر بؤچوونی پرسیاری لی کرا گوتی: (حومکی مه‌رگ و حومکی زیان وک یه ک نائاكارین به‌لام گه‌ر پیویست بwoo من لهنیوان سزا به‌مه‌رگ و به‌ندکردنی همیشیدا هه‌لبریزم، به‌دلنیاییه و دووه‌میان هه‌لده‌لبریزم، زیانکردن هه‌لرچون بیت باشتره له‌هیچ نه‌زیان).

گفتوجوگوییه کی گه‌رم سه‌ری هه‌لدا. به‌پیوه‌به‌ره که که له‌وده‌م‌دا لاوترو ده‌مارگیرتربوو، ده‌ست به‌جی توره‌بی بـکیشی کرد به‌مستی کیشای به‌میزه‌که‌داو هاواریکرده کابرا گه‌نجه‌که: (راست نییه! من دوو ملیونت ده‌ده‌می هیشتا له‌به‌ندیخانه‌ی یه‌که‌سیدا پینج سال نامی‌نیت‌هه‌و).

پیاووه لاووه که گوتی (گه‌رم مه‌به‌ستت له‌وه به‌راسته، من گه‌وه‌که ده‌که‌م، به‌لام نه ک پینج سال به‌لکو پازده‌سال ده‌می‌نیمه‌وه).

باتک به‌پیوه‌به‌ره که هاواریکرد (پازده؟ کرا! پیاوانی به‌پیز من گه‌وه‌که‌م له‌سهر دوو ملیون). کووه گه‌نجه‌که و تی (قایلبووم! تو گه‌و به‌ملیونه کانت ده‌که‌یت و منیش گه‌و له‌سهر سه‌ریه‌ستیم ده‌که‌م).

ئه‌م گه‌وه‌ه له‌شه بی هه‌ستانه ئه‌نجام درا! به‌پیوه‌به‌ره که که به‌دوو فه‌راموشکار بwoo به‌و مليونانه‌ی پاشه‌که‌وت له‌پسوله‌ی خه‌رجیه‌کانی به‌گه‌وه‌که دلخوشبوو. له‌نانی ئی‌واره‌دا کال‌تله‌ی به‌کوپه لاووه کردو گوتی: (باشت‌بیری لی‌بکه‌ره‌وه، هه‌رژه پیاو، هیشایات ماوه. بؤ من دوو ملیون بی نرخه، به‌لام تو سی چوار سال له‌باشت‌تین سال‌هکانی زیان‌ت به‌فیز ده‌ده‌یت. وتم سیان چوار، له‌بئه‌وه‌هی تو ده‌تیه‌ویت زیاتر بمی‌نیت‌هه‌وه. تو ئه‌ی پیاوی به‌دبه‌خت ئه‌وه‌شت له‌یاد نه‌چیت که به‌ندکرانی خو ویست‌تاهه گه‌ل سه‌خت‌ت‌هه به‌نزا‌دای بیت‌هه‌دار هه‌موو ساتی مانه‌وه‌ت له‌به‌ندیخانه‌که‌دا ده‌شیوی‌نیت. من به‌داخ بؤ به‌پیزت‌ن).

باتک به‌پیوه‌به‌ره که ده‌هات و ده‌چوو، هه‌موو ئه‌م‌هی یادکه‌وت‌وه‌و له‌خوی پرسی: (ئاما‌نجی ئه‌و گه‌وه‌ه چی‌بwoo؟ ج سودیکی هه‌یه له‌ده‌ستچونی پازده‌سال له‌ته‌م‌نی ئه‌و پیاووه دوپانی دوو ملیونی من؟ نایا ده‌توانیت ئه‌وه‌ه بس‌لمنیت‌هه‌وه که سزا به‌مه‌رگ خراپت‌هه له‌به‌ندکردنی هه‌تا هه‌تایی؟ نه‌خیز، نه‌خیز هه‌مووی ناما‌قول و بی مانا‌بwoo، لای منه‌وه‌ه ئاره‌زوویه‌کی کاتی پیاویکی به‌نزا‌بwoo و لای ئه‌ویش‌وه‌ه چلیسییه‌کی ساده‌بwoo بؤ پاره..).

پاشان ئه‌وه‌هی یادکه‌وت‌وه‌ه که دوای ئه‌و ئی‌واره‌یه روویدا. پیاردا بwoo کابرا لاو ده‌بیت سال‌هکانی به‌ندکردنی له‌لبریز توند‌تیرین چاودی‌ریدا لی‌کیک له‌کوخته‌کانی نییو باخچه‌که‌ی به‌پیوه‌به‌ره‌که‌دا به‌سه‌ریه‌ریت. به‌وه قایل بعون که بؤ ماوه‌ی پازده‌سال ناییت سه‌ریه‌ست بکریت که هه‌تا به‌ره‌هیوانی کوخته‌که‌ش بچیت بؤ دیده‌نی مرؤفه‌کان، بؤ گوییبیست بعونی ده‌نگی مرؤ‌یان بؤ ده‌ستکه‌وت‌تنی نامه‌و روژنامه‌کان. به‌لام ریگای پیدردا که ئامیریکی میوزیک و کتیبی لا هه‌بیت و ریگا‌شی پی درا که نامه بنوسیت، مه‌ی بخوات‌وه‌و جگه‌ره بکیشیت. به‌گویرده‌ی ریکه‌وت‌نم‌هه‌که ئه‌و په‌یوه‌ندی‌یانه‌ی له‌گه‌ل جیهانی ده‌ره‌وه‌دا که ده‌کرا هه‌بیت‌ت‌هه‌نا له‌پیگای په‌نجه‌ره‌یه‌کی بچوکه‌وه‌بwoo که به‌مه‌به‌سته‌وه بؤ ئه‌و باهت‌ه کرابوو. کابرا ده‌یتوانی هه‌ر شتیکی ده‌ستکه‌ویت که ده‌یه‌ویت.. کتیب، میوزیک، مه‌ی و هی دی.. به هه‌ر بریکیش که ئاره‌زووی ده‌کات ته‌نه‌اش به نووسینی داوا‌کاری‌یه‌ک، به‌لام هه‌ر له‌پیگای ئه‌و ده‌لاقه بچوکه‌وه ده‌ستی ده‌که‌ون. ریکه‌وت‌نم‌هه‌که هه‌موو ورده‌کاری و هه‌موو ئه‌وه‌شت‌هه بی بایه‌خانه‌ی ئاما‌ده‌کرد که به‌ندیکردن‌هه‌که‌ی به‌ت‌هواوی ده‌کرده

بهندیخانه‌یه کی تاکه‌که‌سی و پیاووه‌ی لاویشی ناچار دهکرد که به‌بی زیادوو کم- تا پازده سال تیاییدا بمیّنیته‌وه، که له‌کاتژمیر دوازده‌ی 14 ای نوقة‌مبه‌ری 1870ه‌وه دهست پی دهکات و له‌کاتژمیر دوازده‌ی 14 ای نوقة‌مبه‌ری 1885 کوتایی دیت. بچوکترين ههولیش له‌لایهن کابراوه بو شکاندنی مه‌رجه‌کان ئه‌گهر تعنها دوو خوله‌کیش بدر له‌کوتاییه‌که‌ی بیت، بانک به‌پریوه‌بره‌که له‌زیئر ئه و مه‌رجه قوتار دهکات که دوو مليونی پی‌بدات.

له‌سالی یه‌که‌می بهندکرانه‌که‌یدا ههروهه که‌سیک دهیتوانی له‌کورته نوسراوه‌کانیه‌وه بپیاربدات، بهندکراوه‌که به‌چه‌شنیکی دژوار به‌دهست ته‌نهایی و خه‌مۆکییه‌وه گرفتار بوبوبو. ده‌نگی پیانوکه شه‌وه رۆژ به‌رده‌وامی ده‌توانرا له‌کوخته‌که‌یه و ببیسترتیت. مه‌ی و جگه‌رهی نه‌ویست نوسی بوبوی مه‌ی حه‌زه‌کان ده‌وروزی‌نیت و حه‌زه‌کانیش به‌دترین دوژمنی بهندکراوه‌که‌ن، جگه له‌وهش هیچ شتیک ناخوشتر نییه له‌نوشینه‌وهی مه‌ییکی باش و به‌لام که‌سیک نه‌بینیت. جگه‌رهش ههوای زهوره‌که پیس دهکات. له‌که‌م سال‌دا ئه و کتیبانه‌ی که داوای کرد به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی باهتی ئاسان بوبون، وهک ئه و رۆمانانه‌ی که سه‌رگونزشتی خوش‌ویستی ناکامییان تی‌دایه، چیروکه سوژیارو خه‌یالییه‌کان و هی دی ..

له‌سالی دووه‌مدا پیانوکه له‌کوخته‌که‌وه بی‌دهنگ بوبو به‌ندییه‌که‌ش ته‌نها داوای شاکاره‌کانی ده‌کرد. له‌پینچه‌م سال‌دا دووباره میوزیک بیسترايه‌وه و بهندکراوه‌که داوای مه‌ی کرد. ئه‌وانه‌ی که له‌دهلاقه‌که‌وه سه‌بیریان کردبوبو و تیان که هه‌موو ئه و سال‌هه هیچی نه‌ئه‌کرد ته‌نها ده‌خواردو ده‌خواردوه و له‌سه‌ر جیگاکه‌ی راده‌کشا، خیرا خیرا باویشکی ده‌داو به‌تپره‌یه‌وه له‌گه‌ل خۆی ده‌دوا. کتیبی نه‌خویننده‌وه. هه‌ندی کات له‌شه‌واندا داده‌نیشت بنوسیت، چه‌ند کاتژمیریکی به‌نوسین به‌پی ده‌کدو له‌بیانیدا هه‌موو ئه‌وهی که نووسیبوبوی ده‌یدراند. زیاد له‌جاريک توانرابوبو گوییان لی‌بیت که ده‌گری.

له‌نیوه‌ی دووه‌می سال‌ی شه‌شمدا به‌ندییه‌که به‌پرۆشه‌وه دهستی دایه خویندنی زمانه‌کان، فه‌لسه‌فه و می‌ژوو به‌تامه‌زه‌زه‌یه‌وه خۆی هاویشته نیو ئه بابه‌تانه‌وه- ئه‌وهنده باش که کاریکی کردبوبو بانک- به‌پریوه‌بره‌که ته‌واو سه‌مرقال بیت به‌دهستکه‌کوتني ئه و کتیبانه‌ی که ئه و داوای ده‌کردن. له‌مه‌ودای چوار سال‌دا نزیکه‌ی شه‌ش سه‌د قه‌باره‌ی له‌سه‌ر داوای ئه و په‌یداکرد. له‌م ماوه‌یدا بوبو که بانک به‌پریوه‌بره‌که ئه نامانه‌ی دواتری بهندکراوه‌که‌یه‌وه به‌دهست گه‌شت:

(بپریز جایله، ئه دی‌پرانه‌ت به‌شەش زمان بۆ دهنووسم. نیشانی که‌سانیکی بده که ئه و زمانانه ده‌زانن بابیان خویننده‌وه. گئر هیچ هه‌لیکیان نه‌دۆزییه‌وه تکات لی ده‌کم که له‌باخچه‌که‌دا فیشه‌کیک بتەقینه. ئه و تەقیه‌یه نیشانم ده‌دات که هه‌وله‌کانم به‌فیرو نه‌چووه. بلىمەتەکانی هه‌موو سه‌رده‌مەکان و هی هه‌موو سه‌رزمینه‌کانیش به‌زمانی جیاواز ده‌دونین، به‌لام هه‌مان بلیسە له‌ناخی هه‌موویاندا ده‌گری. ئای گئر ته‌نها ده‌تزاپی ئیستا رۆحه هه‌ست به‌چی شادییه‌کی ئاسمانی دهکات له‌وهی که ده‌توانم له‌م زمانانه تی‌بگەم! ئاره‌زووه‌که‌ی به‌ندییه‌که جیبەجی کرا. به‌پریوه‌بره‌که فه‌مانی‌دا که دوو فیشه‌ک له‌باخچه‌که‌دا بتەقینریت.

دوای ده‌یهم سال، بهندکراوه‌که به‌بی جوله له‌سه‌ر میزه‌که‌ی داده‌نیشت و هیچی نه‌ده خویننده‌وه جگه له‌کتیبی پیروز. ئه‌مه به‌لای به‌پریوه‌بره‌که‌وه نامو ده‌رده‌که‌وت که پیاویک که به‌چوار سال به‌سه‌ر شه‌ش سه‌د قه‌واره‌ی پسپوپیدا زالبوبو بیت بو ده‌بیت بو شکاندنی سال‌لیک له‌گه‌ل یه‌ک کتیبی بچوکی ئاسان بۆ تیکه‌یشتن به‌فیرو بدات. به‌دوای کتیبی پیروزدا ئاینناسی و می‌ژووی ئاین هاتن.

لهیه کتا دوو سالی به ندکرانه کهیدا بپیکی نور کتیبی خوینده و ته او به بی جیاوازی لهیه کاتدا سه رقال بwoo به زانسته سرو شتیبه کان و دوایش داوای کتیبی با یرون یان شکسپیری ده کرد. کورته نامه‌ی لی بwoo که تیایدا لهه مان کاتدا داوای کتیبی له باره‌ی کیمیا و نامیلکه‌ی پزیشکی و هروده‌ها رومان و هندي تویزنه وهی له سه رفه لسه فهه یان ئاین زانی کرد بwoo. خویندنه وکه‌ی له وینه‌ی پیاویک ده چوو که له ده ریاداو له نیو پارچه کانی که شتیه کهیدا مله بکات و بپاراستنی ژیانی خوی له سه ره تادا به په روش وه بپ گرتني یه ک ته خته و پاشانیش دانیه‌کی دی هه ولبدات.

(2)

پیره به پیوه بهر هه موو ئه مه‌ی یادکه و ته وه بپریشی کرد وه: (به یانی کاتژمیز دوازده ئه و سه ربه ستی خوی و ده دست دینیتیه وه. به پیکی ریکه که شمان پیویسته دوو ملیونی بدنه می. گه ر بشی ده می ئوه هه موو ئوه ویه که هه مه که وا بوو ته او ده رو خیم).

پازده سال بهر لهیستا ملیونه کانی له پسله‌ی خرجیه کانی پاشه که وت بون. به لام ئیستا ده شترسا که له خوی بپرسیت داخوکامیان نور ترن قه رزه کانی یان سامانه کانی. ئه م قوماره ئومیدبره له سه ره شوینی پاره گوپینه وه و ئالو گوپکردنی و حشیانه و توره بیه که‌ی که ته تانه ت له سالانی دوایشدا نه یتوانی بیوو به سه ریا زالبیت، ورده ورده بونه هوی که مبوونی سامانه که‌ی و ملیونه ره لوتبه رزه چاو نه ترس و له خوپازی بیه که بوبووه بانک به پیوه بپیکی پله مام ناوهند که له هه موو هه لچون و داچونیکی برهه می ده ترسیت. پیره پیاوه به دنگیکی نزم گوتی (به نه فهرت بیت گرو) دوشاد اماوانه سه ری خوی گرت (نه و کابرا یه بپ نه مرد؟ ئیستا ته مه‌نی ته نه چل ساله. دوا پنسِم^{*} لی ده سه نیت، زن ده هینیت و چیز له زیان ده بات، له سه ره شوینی پاره گوپینه وه قومار ده کات، کاتیکیش من به ئیره بیه وه و دک سوالکه ریک لیی نه روانم، هه موو روژی هه مان رسته لی گوپیست ده بیم: (من قرزاری قوم بپ نه و به ختمه ریه‌ی زیانم، با یارمه تیت بدنه!) نه خیز، ئه وه یه کجا رزه! تاکه هوکاری سه لامه‌تی له هه زاری و ئابرو چوون مه رگی ئه م کابرا یه! بwoo به کاتژمیز سی: بانک به پیوه بره که گوئی هه لخست، هه موو که س له خانووه که دا نوستبوون و جگه له روشی دره خته له راوه کان هیچ ده نگیک لهدره وه نه ده بیسترا. هه ولی ده دا هیچ ده نگه ده نگی دروست نه کات، له قاسه نه سوتنه که کلیلی ئو ده رگایه که ده رهیتا که بپ ماوهی پازده سال نه کرابووه وه پا لتوکه کرده به ری و له مال چووه ده.

با خچه که تاریک و سارد بwoo. باران دهه اهه خوار بایه کی ته بپ له دهور با خچه که ده ده په ری و دهیلوراند و ئارامی نه ده دا به دره خته کان. بانک به پیوه بره که چاوه کانی کرژ کرد. به لام نه یتوانی زه ویه که ببینیت و نه په یکه ره سپیه کان و نه کوخته که و نه دره خته کانیش. بره و ئه و شوینه بپیشت که کوخته که‌ی تیدا دروست کرابوو، دوو جار بانگی پاسه وانه که‌ی کردو هیچ هلامیک نه بwoo. کابرا پاسه وان به ئاشکرا هه ولی دابوو خوی بداته په نایه ک له و سه ره مايه و ئه و دهم له شوینیک نوستبوو یان له چیشتاخانه که دا یان له ژوروی شوشه به ندی شه تله کاندا.

کابرا پیره که بپری کرده وه ((گه ر توانای جی به جی کردنی ئاره زووه که مه بواهی، یه که م که س پاسه وانه که بwoo که گومانی لیده کرا)).

له تاریکیه که دا هه ستی به پله کان و ده رگا که کردو پویشته نیو کوخته که. پاشان به ره و ده روازه‌یه کی بچوک پیگای گرت و ده نکه شقارته‌یه کی داگیرساند. له ولی هیچ که سی لی نه بwoo. جیگایه کی نوستنی لی بwoo به بی نوین له سه ری و له سوچه که شدا زوپایه کی دا پشتنه کی ئاسنی په شی لی بwoo. مقره کانی سه ره ئه و ده رگایه که بپ زوری به ند کراوه که ده چوو دهست لی نه دراو بwoo. کاتیک

شقارتەکە کۆزایەوە پىرە پىاواھەکە کە لەگەلّ ھەلچوندا دەلەرزا لە پەنچەرە بچوکەکەوە سەيرى كرد مۇمیيەك بە كىرى دەسۋىتىت لە ژورى بەندىراوەكەداو بەندىيەكەش لەسەر مىزەكە دانىشتبوو. جىڭە لە پاشتى و قىزى سەرى و دەستەكانى نەئەتواترا هىچ بېبىرىت. كتىبەكراوەكان لەسەر مىزەكە لەسەر دوو كورسىيە دەسکدارەكە لەسەر راخەرەكە نىزىك مىزەكە داڭرابۇن.

پىنج خولەك تىپەپى و بەندىيەكە يەكجارىش نەجولا. پازدەسال بەندىران فيئرى دانىشتىنى ئارامى كردىبوو. بەپىوه بەرەكە بەپەنچە بەھىۋاشى لەپەنچەرەكەيداو بەندىراوەكە ھەر ھىچ جولەي نەكىد لەدلامدا. پاشان بەپىوه بەرەكە بەئاڭاواھ مۇرى دەرگاكەش لىكىرىدووه كلىلەكەي كىرىد نىيۇ كۈنى كلىلەكەوە. قوفە ئەنگاوىيەكە دەنگىيەكى كەنگەن ئاسايلىيەھات و دەرگاكەش جىپاندى. بەپىوه بەرەكە چاومۇرانى بىيىتنى دەنگىيەكى لەپىرى ھەنگاواھكان و ھاوارىيەكى سەرسامى كرد، بەلام سى خولەك تىپەپى و ژورەكە ھەرودكە ھەمىشە ئارام بۇو بېرىارىدا كە بچىتە دەر. بىيىنى پىاۋىك لەسەر مىزەكە بەپىچەوانەي خەلکى ئاسايىيەوە بەبى جولە دانىشتبوو. پەيكەرىك بۇو بەپىچى درېزى ھاوشىۋەي ھى زىنېك و رىشىكى زىرەوە. روخسارى زەرد ھەلگەراو لەگەلّ رەنگىيەكى كائى رۆحانى تىايادا، كولمەكانى كلۇرپۇپۇون، پاشتى درېزۇ بارىك و ئەو دەستەشى كە بەھۆيەوە سەرە ئالۇسقاواھكە راگىرابۇو ئەوندە لاۋازۇ ناسك بۇو كە ساماناك بىيىت لىي پروانىت. ئىيىتا قىزى ماش وېر نىج بوبۇو، بەروانىن لەپۇخسارە لەپىوو و پىر ھەلگەراوەكەشى ھىچ كەسىك باوهەرى نەدەكىد كە تەنها چىل سالى تەمنە. بەندىيەكە خەوتۇو لەپەرەدەم سەرە چەماوەكەيدا پەرەيەك كاغەز لەسەر مىزەكە داڭرابۇو تىايادا ھەندى شت بەدەست و خەتىكى جوان نۇوسىرابۇو.

(ساوپىلەكى داماوا! بەپىوه بەرەكە وابىرى دەكىرەدەوە (خەتووھە ئەگەريش زۆرە كە خەو بەملىونەكانەوە بېبىنىت. پىيوىستە تەنها ئەم كاپرا نىمچە مەردووھ بىگرم و فېرى دەمە سەر جىڭاڭاكەو بەئاسانى بەپىشىتىيەكە بىيىخنىيەنم و بەئاڭاڭاتىن پىسپۇپىش ھىچ نىشانەيەكى مەرىدىيەكى توندوتىز نادۇزىتەوە. بەلام با لەپىشدا ئەوھە بخۇيىتەمەوە كە لەمەدا نۇوسىيەتى...).

بانك بەپىوه بەرەكە لەپەنچەكەي ھەلگەرت لەسەر مىزەكەوە خۇيىنديەوە، بەم شىۋە:

(بەيانى لەكاتثرمۇر دوازدەدا من سەرەستى خۆم و مافى مامەلە كەن لەگەلّ خەلکانى دىدا وەدەست دىيىنەوە، بەلام بەرلەوە من ئەم ژورە بەجىبەيلەم و رووناكى خۆر بېبىنەم پىيم وايە پىيوىستە ھەندى و تەت پىيبلەيم. بەويىزدانىيەكى بىيىخنىيەنم دەللىم، ھەرودكە لەپەرەدەم خۇدادا كە لىيم دەپروانىت من سەرەستى و زىيان و تەندروستى ھەرودەن ھەمو ئەوھى كە لەكتىبەكانىدا بىيى دەللىن شتە باشەكانى زىيان بىيىخەكەم) (بۇ پازدەسالە بەئارەزۇووھە لەزىيانى دۇنياىي دەكۈلمەوە. راستە كە نەزەرەم بىيىنەوە نەمرۇۋە بەلام لەكتىبەكانىدا بادەي بۇ خۆشم نۇشىۋەتەوە، گۆرانىم چېرىپەوە راوى نىيەرە ئاسك و يەكانەي كىيۆيم كەردووھە لەدارستانەكاندا ژىنان خۇشۇ يىستۇوھە..

جوانى ئاسمانى وەك كلووھەور كە بەجادۇوی ھۆنزاوەو ژىرىيەكانىت دەيخلۇقىنىت، لەشەودا هاتۇونە دىدەنەيم، چېرىپەكى سەرسامكەرى وايان لەگۈيىمدا چېپاندۇوو كە ئەقلىمان خەستەوەتە نىيۇ گىزلاوە.

لەكتىبەكانىدا بۇ سەر لوتکەكانى ئەلبىرزو مۇنت بلانك ھەلگەراوەم و لېشىيانەوە خۆر ھەلاتنم بىيىنەوە سەيرىش كەردووھە كە چۆن لەئىواراندا بەرەنگى ئالقۇنى و قرمزىيەوە بەئاسمان و زەريباو لوتکەي چىياكاندا دادەكشا. لېيانەوە سەيرى ئەو رووناكىيەم كەردووھە كە لەزۇر سەرمەوە چەخماخەيان دەداو ھەورەكانىيان دەقلېشاند.

دارستانه سهوزه کان، کیلگه کان، رووباره کان، دهرباچه کان، شارام بینیو، گوییستی گورانی پهري دهرباچان و ناوازی شمشائی شوانه کان بوم، دهستم داوه له باله کانی فریشته قهشه نگه کانه وه که هاتونه خواره وه بو گفتوكوکردن له گهلمدا له مهرب خودا...
 له کتیبه کانتدا خوم هلهداوه توه نیو چاله بی به کان، په چووم خولقاندووه، شارم سوتاندووه، مژدهی ناینه نویکانم به خشیوه، همه مو شانشینه کانیش داگیرکرد ووه.
 (کتیبه کانت دانییان پیداوم، همه مو ئوهی که بیگردن ووهی به رده و امی مرؤف له سه رده مه کاندا خولقاندوویه تی له مهودایه کی بچوکدا له میشکمدا مولکراوه، ده زانم که له همه مو و تان دان اترم.
 (بلام من کتیبه کانت بی بهها ده کم، دانایی و پیروزی بیه کانی ئه م جیهانه بی نرخه کم، همه مو بی بههاو به سه رچوو ری ونکرو ته فرده دهن هه روک سه راب، ره نگه شانازو دان او نه رم و نیان بیت، بهلام مه رگ له سه رهوی زه وی دهت سپیت ووه، هه روک ئوهی هیچ زیاتر نه بیت له و مشکانی له زیر زه ویدا کون هله ده که نن، پاشینه ت و میزرو و که ت، بلیمه تییه ناره فتاری بیه کانت پیکه وه له گهلم نه و کویه زه مینیه دا ده سووتیت یان ده بیهستیت.
 (ئه قلت له دهست داوه و ریگایه کی هله ت له بره گرت ووه، دروت له ببری راستی و ناشیرینیت له ببری جوانی و هرگرت ووه، له ترسی رووداوی نامو به هندی شیوه سه رسام ده بیت گهر له سه ردار سیوو پر ته قاله کان له ببری میوه مارمیلکه خیرا و ببریت، یان گهر گوله کان به رامی و دک بو ناره قی ئه سب بدنه، هر بیوه منیش سه رسام له تو که ئاسمان ده گوپیت ووه به زه وی، ئامه ویت تو قی بگه یه نم...).
 (بو ئوهی بوت بسهمیین به کرده و که چون همه مو ئوهی که تو بوی ده زیت من بی نرخم کردووه، دهست به رداری ئه و دوو ملیونه ده بم که سه رهتا و دک هی به هه شت خهونم پیوه ده بینی و ئیستاش بی بههای ده کم، بو بی بمه ریکردنی خوم له ما فی پاره که پینچ کاترزمیر به رله کاتی دیاریکراو لیره ده چمه دهرو به و شیوه ریکه و تتنامه که ده شکیت...).
 کاتیک بپیوه به ره که ئه مهی خویند ورده په ره که له سه ره میزه که دانا، ماچی سه ری پیاوه ناموکه کردو له کوخته که چووه ده ره و ده گریا له هیچ کاتیکی تردا ته نانه ئه و کاته ئی که به قورسی له سه ره جیگای پاره گوپینه و ده رابوو هه ستی به پیسوایی و دها گمه و رهی خوی نه کردوو.
 کاتیک گه شته وه ماله وه له سه ره جیگا که که وت بهلام ئه سرین و سوزی چهند کاترزمیر له خه و بی به شیان کرد.
 به یانی داهاتوو پاسه وانه که به په نگی زرد هله لگه پراوه وه رایکرده زوره وه و پیی وت که ئه و پیاوه یان بینیو که له کوخته که دا ده زیا له په نجه ره که وه بو نیو با خچه که خوی شوپ کردووه ته وه، روشتووه به ره و ده روازه که و دیار نامی نیت. به پیوه به ره که يه کسیر له گهلم خزمه تکاره کانیدا چوو بو کوخته که و دلنجابوو له هله لاتنی به ندییه که. بو دور که و تنه وه له رور ژاندی گفتوكوی ناپیویست ئه و نووسینه که له سه ره میزه که هله لگرت که تیايدا ملیونه کان وا زیان لیهین رابوو، کاتیکیش گه شته وه ماله وه له نیو قاسه نه سووتکه که یدا هه لیگرت.

کوتایی.

سەرچاوه:

Anton chekhou's short story the Bet.